

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

dette skridt, og jeg synes, at jeg af brevet fra formanden for Kommunernes Landsforening har kunnet forstå, at man også dér har forståelse herfor. Man peger på, at man nødig ser, at der sker ændringer med hensyn til fremtiden, men det er, ligesom man alligevel accepterer, at vi må foretage os noget i den retning, som sket er.

Nu får vi jo en debat inden så længe i folketinget i forbindelse med fremlæggelsen af den betænkning, der er på trapperne, og så vil der være al grund til at komme ind på en række af de spørgsmål, der optager os, og som også var fremme i udvalget. Også de synspunkter, som hr. A. Chr. Andersen kom ind på om tilskudssystemet, kan vi jo se på.

I øvrigt skal jeg henholde mig til de besvarelser, jeg har givet, også for så vidt angår afgiften til forfatterne.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne allerede nu, for at det ikke skal være usagt, sige til hr. A. Chr. Andersen, at vi fra socialdemokratiets side på dette felt i hvert fald ikke er indstillet på at gå over til et tilskudssystem efter objektive kriterier lig med folketallet. Det vil nemlig være en præmiering af de kommuner, som ikke gør noget ved sagen. Uanset om man laver et stykke biblioteksarbejde eller ej, vil man få penge, og det kan ikke være rigtigt. Der må være en opmuntning i tilskudsbestemmelserne til virkelig at gøre en indsats, til at udbygge biblioteksvæsenet, til at give borgerne noget på dette felt, og derfor må vi ønske, at tilskudsprocenten også fremtidig bliver en animering til en indsats, en honorering af de kommuner, der gør et stykke arbejde for deres borgere på dette kulturområde. Det skal altså være sagt nu.

Og så blot lige til hr. Lembourn dette: ja, det er næsten synd at tage hans glæde over de tilsagn, der ligger i betænkningen, fra ham, men jeg glemmer jo ikke, at ministeren i udvalget advarede hr. Lembourn mod at drage forhastede slutninger af det tilsagn, der forelå om at undersøge mulighederne for at skaffe supplerende bevillinger af forfatterfonden osv. Alene det med at undersøge osv. Og når man så får bud om, at man skal passe på ikke at drage forhastede slutninger, så synes jeg faktisk, at hr. Lembourn, når vi kommer til finanslovsforslagets tredje be-

handling, skulle stemme sammen med os andre, så forfatterne er sikre på at få de penge, som jeg er sikker på at deres formand også ønsker de skal have.

Lembourn: Når vi i betænkningen kunne skrive, at flertallet konstaterer, at ministeren er indstillet på at søge problemet omkring den fremtidige ordning med forfatterafgiftens størrelse taget op til drøftelse i forbindelse med den forestående lovrevision, mener jeg, at det er en så løfterig indstilling fra ministerens side, at jeg kan være tilfreds, så hr. Lysholt Hansen behøver ikke at bekymre sig så voldsomt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om pas til danske statsborgere m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 74) findes i tidenden sp. 2849, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1037).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Poul Dam*:

Til § 1.

Paragraffen affattes således:

„§ 1.

I lov nr. 223 af 7. juni 1952 om pas til danske statsborgere m. v., som ændret ved lov nr. 392 af 19. december 1962, affattes § 1, stk. 3, således: